

Siaudas, žarija ir pupa

Brolių Grimų pasakos motyvais

baltos lankos

Illustravo Dovydas Čiuplys

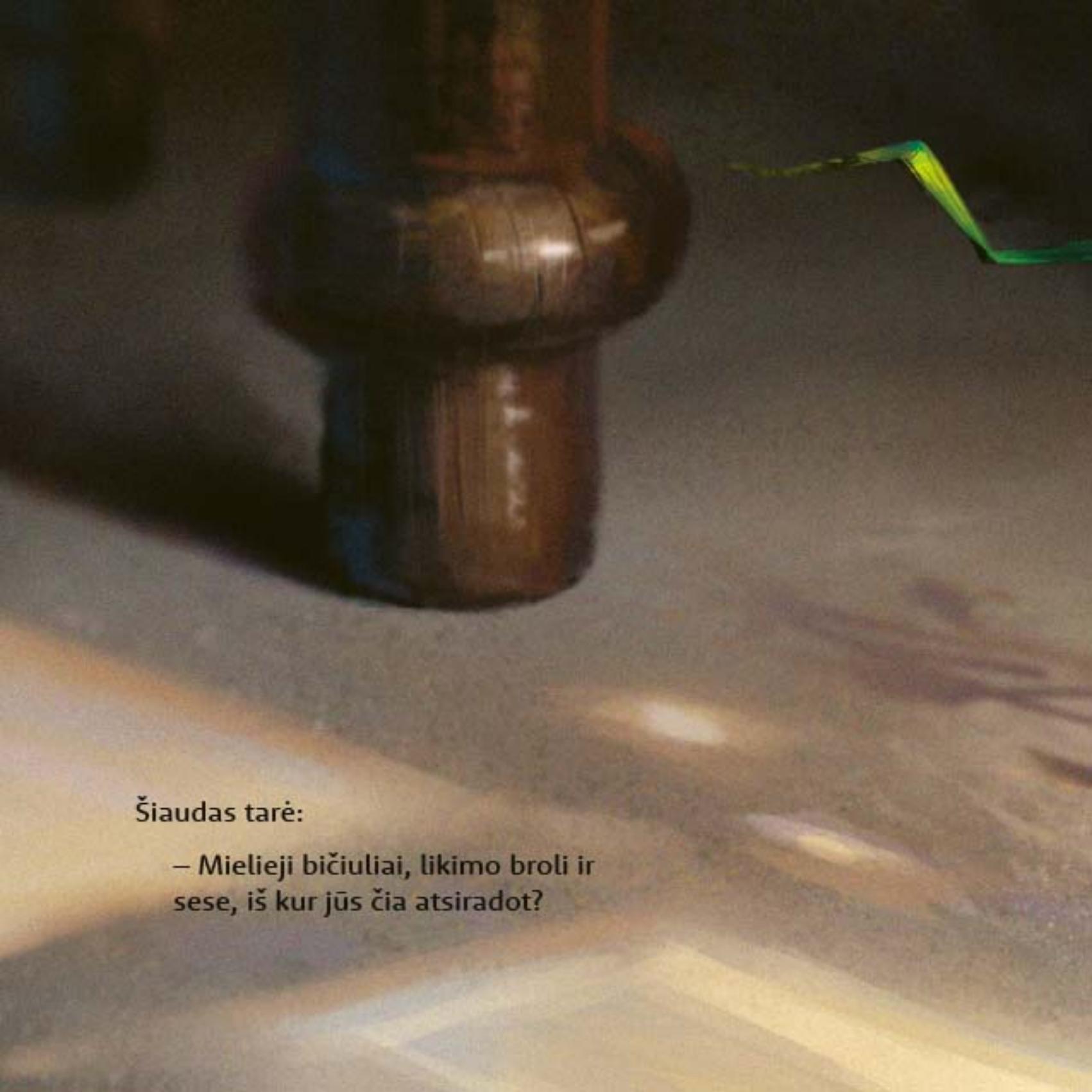
Kompozitorius Vytautas Leistrumėnas

Viename kaime gyveno sena moterėlė. Pasémė ji
saujelę pupų sriubai išsivirti.

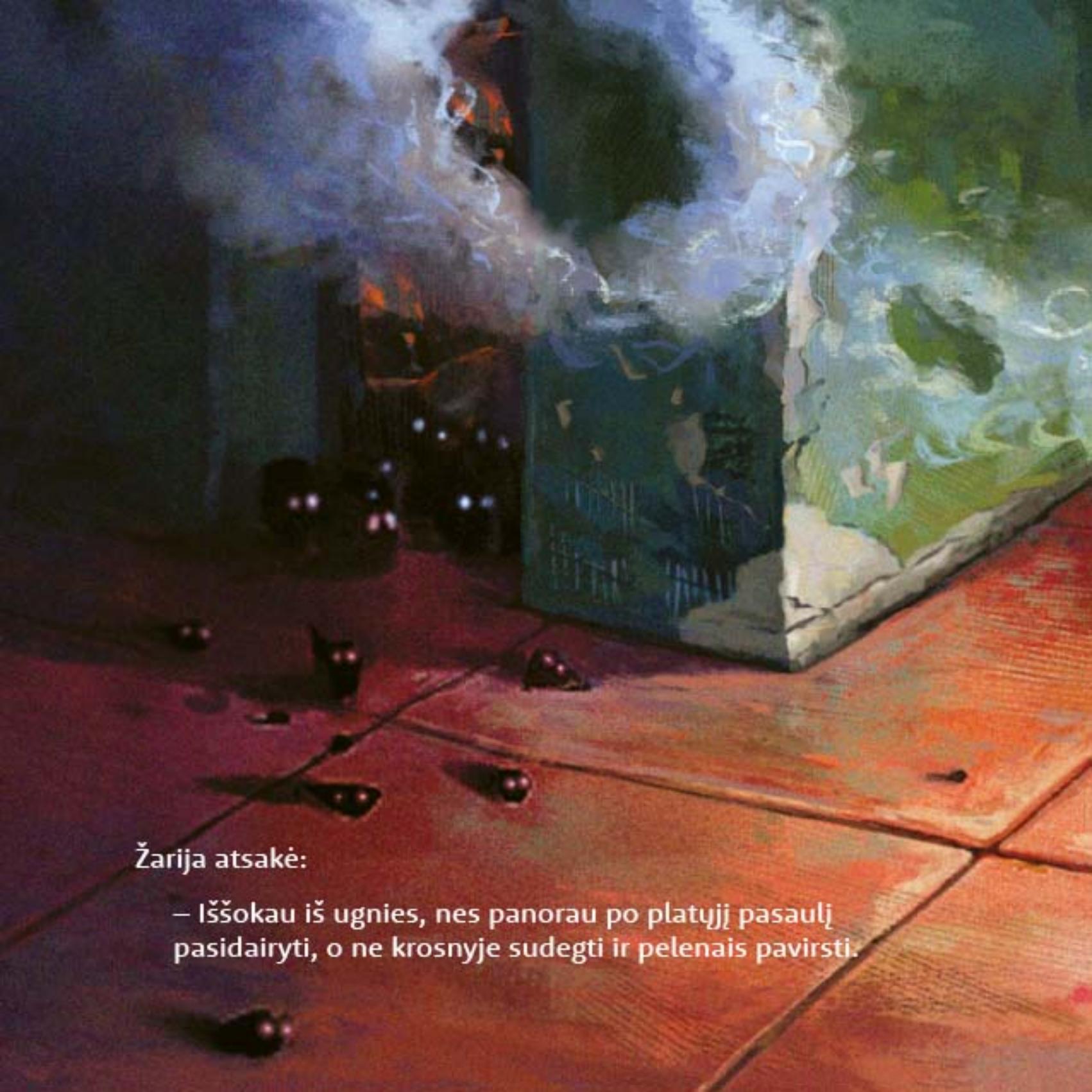
Užkūrė ugnį ir, kad ši geriau degtų, pakišo šiaudų.
Beriant pupas į puodą, viena netyčia
ėmė ir nukrito ant žemės greta
šiaudo. Netrukus prie jų iš
ugnies iššoko ir žaria.

Šiaudas tarė:

– Mielieji bičiuliai, likimo broli ir
sese, iš kur jūs čia atsiradot?

Žarija atsakė:

– Iššokau iš ugnies, nes panorau po platųjį pasaulį
pasidairyti, o ne krosnyje sudegti ir pelenais pavirsti.

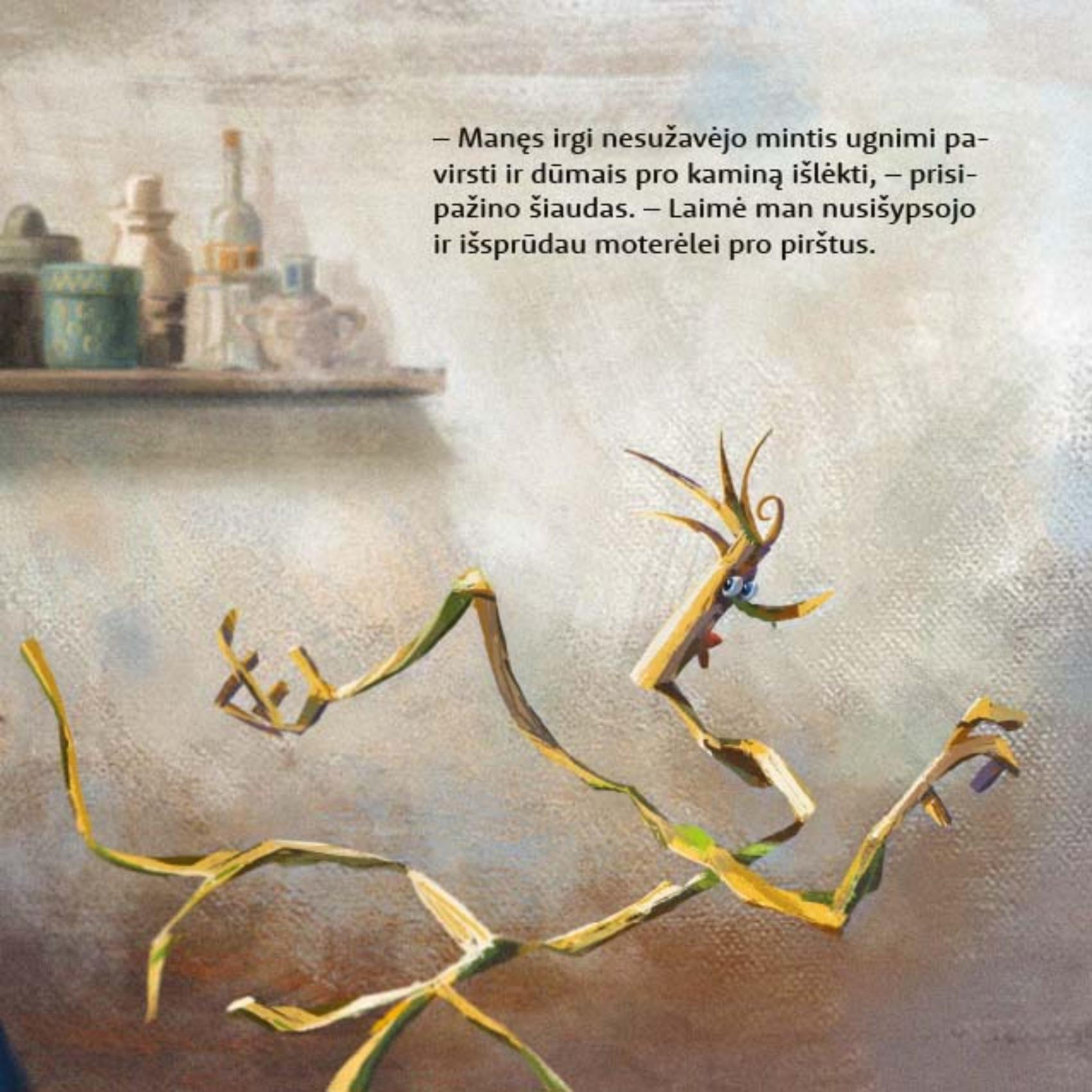
Pupa taré:

– Man irgi pasisekė išnešti sveiką kailj. Jei būčiau jį puodą
papuolusi, suvirčiau jį košę kartu su kitomis pupomis.

– Manės irgi nesužavėjo mintis ugnimi pa-virsti ir dūmais pro kaminą išlėkti, – prisi-pažino šiaudas. – Laimė man nusišypsojo ir išsprūdau moterėlei pro pirštus.